

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

แม่พระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าก็ไม่ทูลถาม

อำเภอกุมภวาปีนี้ น่าสงสารชานานะ ที่บริเวณหนองหานท่วมหมด นั่นละที่
ข้าวดีที่สุด แถวบริเวณหนองหานปีนี้ท่วมหมดเลย มองไปขาวเป็นฟ้าไปหมด มีแต่น้ำ
ทั้งนั้น ดูเมื่อวานนี้ น่าสงสาร เรียกว่าหมดหวังแล้วว่างั้นเถอะ น้ำนี้ถ้าลงได้ท่วมแล้วไม่
ได้ลดง่าย ๆ จนไม่เห็นซากข้าวโน่นแหละ เปื่อยไปเลย ๆ บริเวณกว้างมากที่เป็นนาดีที่
สุด ในอำเภอกุมภวาปีนี้ บริเวณนั้นข้าวเป็นที่หนึ่ง ๆ ปีนี้ท่วมเลย โห้ น่าสงสาร คือน้ำนี้
ถ้าลงได้ท่วมแล้วก็แช่อยู่นั่นเลย ไม่เหมือนน้ำอย่างทางเรานี้ไหลมาท่วมตอนเช้า ตอน
บ่ายตอนเย็นมันก็ลด ไหลมาผ่านไปเลย

อันโน้นน้ำออกจากวัดธรรมลี ภูเขาแดง ลงนี้ท่วม จากนั้นก็ผ่านไปลำปาว ลง
กาฬสินธุ์ กว่าจะผ่านไปได้เรียกว่าหมด ข้าวนั้นหมดหวังแล้ว ผ่านไปเมื่อวาน โห้ น่า
สงสาร บริเวณหนองหานกว้างมาก เป็นบริเวณอยู่ข้าวอยู่น้ำอยู่ในนั้นหมดเลย ปีนี้ข้าว
หมดยังเหลือแต่อยู่น้ำท่วมหมด น่าสงสารนะ แถวอำเภอกุมภวาปีบริเวณหนองหานหมด
จริง ๆ ไม่มีเหลือ เขียนใบจมไปเลย แล้วไปทางมหาสารคาม ร้อยเอ็ด นี่สายแม่น้ำลำชี
แม่น้ำนี้ออกมาจากจังหวัดชัยภูมิ ไหลผ่านไปตรงไหน ๆ ท่วมไปหมดเลย ไม่กี่วันมานี้
เราก็ได้ไปร้อยเอ็ด เลยร้อยเอ็ดไป ไปกিজระจำเป็น อันนี้ก็ปลงธรรมสังเวชเหมือน
กัน มันเป็นทาง ๆ ตามสายน้ำแหละ แม่น้ำลำชีไปตรงไหน ต่ำตรงไหนก็ท่วมตรงนั้น ๆ
อันนี้ก็เหมือนกัน

พวกที่เสียหายเพราะน้ำท่วมนี้มีเยอะนะ ปีนี้ น้ำท่วมเสียหายเพราะน้ำท่วมมี
เยอะ การทำนาก็เรียกว่าเป็นความลำบากมากนะ พวกเราทั้งหลายไม่เคยทำอะไรทำนา
เราจึงไม่ค่อยจะทราบเรื่องชานานาเขา ความจริงชานานานี้เป็นพื้นฐาน เรียกว่ารับความ
ทุกข์ของคนทั้งประเทศ ออกจากชานา ข้าวกินกันทั่วประเทศ ชานาเวลาทำอะไรทำนาวิ่ง
ตามฤดูกาล พอฝนเริ่มลงพวกชานาเขาจะรับลงตามฤดูกาล ถ้ามีลามีสายไปอย่างนี้
เสีย ๆ เขาจึงต้องวิ่งตาม ครั้นทำแล้วแทนที่จะได้ผลดังที่ว่างกลับน้ำท่วมหมด ในที่ลุ่ม ๆ
เรานี้ก็เรียกว่าจมไปเลย

ถ้าเขาขึ้นราคาข้าวนี้เราเห็นด้วยเลย เพราะชานานานี้ลำบากลำบากมากทีเดียว
ราคาข้าวไม่ควรจะลดลง หากจำเป็นเสียจริง ๆ พอฤดูไถไปได้ ควรจะยกผลประโยชน์ให้
ชานานาส่งกว่าอย่างอื่น เพราะพวกนี้อายุชีวิตลมหายใจอยู่กับไร่กับนา ทำแทบเป็นแทบ
ตาย ดังที่ว่าน้ำท่วมนี้ โห้ เราสลดสังเวชนะ เรียกว่าหมดตัวเลย มองเห็นน้ำท่วมอยู่ใน
นาก็เรียกว่าหมดตัวเลย คือหมดหวังที่น้ำจะลดลงข้าวจะได้ขึ้น ไม่มีเลย เพราะมันจะแช่

อยู่อาทิตย์สองอาทิตย์ ข้าวถ่านน้ำท่วมเลยอาทิตย์ไปแล้วหมด อันนี้ไม่เพียงอาทิตย์นะ บอกว่าจมนไปเลย ข้าวที่กำลังเป็นหนุ่มเป็นสาว อายุของมันต่างกัน พวกกำลังสดใสเป็นหนุ่มเป็นสาวนี้จะเน่ามากที่สุด ดีไม่ดีสู้ข้าวเขาปักดำใหม่ ๆ ไม่ได้ ชาวนาเป็นพวกที่ลำบากมาก

เมื่อวานไปเทศน์ที่กิ่งอำเภอสามชัย คนมากอยู่นะ ผู้ว่าก็มา อำเภอต่าง ๆ แลวนั้นมาหมด คนจึงมากมายเมื่อวานนี้ แต่การเทศน์ไม่ค่อยจะสะดวกนัก กำลังเทศน์บางที่ได้ดูคนก็มี ไม่ได้ดูคน ดูเสียงไมค์อะไร กำลังเทศน์ส่งเสียงวิ้วแว้วขึ้นมาแล้ว มันไม่ใช่หนหนึ่งหนเดียว ไฟคงไม่ดี พอเทศน์ไป ๆ เสียงวิ้วแว้ว ๆ ขึ้นมาอีก อ้าว ไฟนี่มันเป็นยังไง เทศน์ไปไม่ได้ ถ้ามีอะไรมาผ่านไม่ได้นะเทศน์นี้ ไม่ได้เหมือนเทศน์ปรียัตบอกแล้ว เราเรียนมาเข้าใจได้ ไม่สงสัยทั้งด้านปรียัตและด้านปฏิบัติ ด้านปฏิบัตินี้เกิดขึ้นมาอย่างที่เราไม่คาดไม่ฝันกันจากภาคปฏิบัติ แต่ปรียัตนี้เกิดขึ้นมาด้วยความจำของเราเรียนไปมากไปน้อยจำไปได้โดยลำดับลำดับไปเรื่อย ๆ อยู่ในความคาดความหมายเราจะเรียนให้ได้อย่างนั้นให้ได้อย่างนี้ อันนี้เป็นไปตามความคาดความหมายได้ แต่ภาคปฏิบัติไม่ได้นะ ผิดกันมากทีเดียว

นี่เราพูด ถึงวาระที่จะพูดบ้างนะ คือเข้าไปในที่ประชุมกัน พูดไป ๆ ถึงเรื่องปรียัต ปฏิบัติ ละซี มันก็มาโดนนี้เข้า พูดถึงเรื่องความจำ ความจริงไม่เคยรู้จัก มีแต่ความจำว่าไป ๆ ทางนี้ก็ฟังไป สักเดี๋ยวก็มาสะเทือนปุบเข้า ออกทันทีคึกคักทันทีนะ พระทั้งหลายท่านรู้ว่าดีไม่ดีมันกัดก่อนเท่า อย่างหนึ่งเท่าแล้วกัดพร้อม อย่างหนึ่งกัดแล้วค่อยมาเท่าถ้าอยากเท่า ไม่อยากเท่าก็เฉยเลย ท่านก็รู้ละซีนิสัยอย่างนี้เอาจริงเอาจังทีนี้ก็ไปโดนกับความจำเข้าด้วย เรื่องปรียัตความจำอะไรต่ออะไรไป

ขั้นทันที ความจำกับความจริงไม่ได้เหมือนกันนะ ขึ้นแล้วนะ ปุ๊บ ๆ อธิบายถึงเรื่องความจำ จำได้เป็นแถวเป็นแนวว่าไปตาม ใครเรียนเหมือนกันมันก็รู้ แม่เล่มเดียวกันถ้าอ่านไม่จบมันก็ไม่รู้เรื่องของเล่มนั้นจบ เรื่องนั้นจบ อ่านไปที่ไหนก็เป็นทางผ่าน ๆ ไปเท่านั้นเอง ไม่ได้กว้างขวางนะ เราว่าอย่างนี้เลย แต่ภาคปฏิบัติไม่เป็นอย่างนั้น มันเหมือนไฟได้เชื้อ คือเชื้อไฟมีอยู่ยังไง ๆ ไฟนี่คือธรรม จะลุกลามไปหมดเลย ไม่ว่าเชื้อหยาบ ละเอียด มันจะเผาไหม้ไปเรื่อย ๆ คือมันตามรู้ตามเห็นไปเรื่อย ๆ อย่างนั้น โดยไม่มีใครบอกมันก็รู้เองเห็นเองขึ้นมา คือมันจริงขึ้นมา ๆ หายสงสัย ๆ ไปเรื่อย ๆ ไม่ได้เหมือนความจำ ความจำเรียนไปเท่าไรสงสัยไปเท่านั้น เรียนบาปสงสัยบาป เรียนบุญสงสัยบุญ เรียนอะไรสงสัยไปหมด เราเรียนมาแล้ว เรียนจนกระทั่งถึงนิพพาน ยังแบกนิพพานไปขวางหน้าหลวงปู่มัน ท่านก็ชัดเอาหลงทิศไป นั่นเห็นไหมละ

นี่ละความจำ มรรคผลนิพพานจะมีหรือไม่น่า ฟังซินะ มันขวางแล้วนะ กำลังของเราที่จะพุ่งก็ไปไม่สะดวกแหละ จะมีหรือไม่น่า เท่านั้นแหละมันขวางแล้ว พอไปถึงพ่อแม่ครูจารย์มัน ท่านใส่ปุ๊วะเข้าเลยตีแหลกเลย หลุดไม้หลุดมือ ถ้าธรรมดาดิไมตีเจ้าของจะแผ่นเลย ไปเที่ยวเยี่ยมขาพระในวัดมาช่วยให้มันหลายขา วังหนีตายเข้าใจไหม สู้ท่านไม่ได้ท่านใส่ปุ๊วะ ะ เราไม่ลืมนะ เหมือนเรดาร์ท่านจับไว้แล้ว นี่ละเรื่องความจำเป็นอย่างนั้น พอความจริงผางเข้าไป พ่อแม่ครูจารย์มันผางเข้าไปตกหมดเลย ที่นี้ความสงสัยในเรื่องมรรคผลนิพพานหมดทั้ง ๆ ที่มีกิเลสอยู่ เรื่องความสงสัยมรรคผลนิพพานมีหรือไม่มีนี้หายหมดเลย นั่นเห็นไหม ที่นี้กำลังใจมันก็พุ่ง ก็ท่านรู้เห็นแล้วทุกอย่างท่านถึงมาพูด เวลาที่ควรพูดท่านก็พูดอย่างนั้น ถ้าเวลาไม่ควรพูดท่านก็เหมือนไม่มีหูมีตา หูหนวกตาบอดไปกับโลกเขา

เพราะธรรมไม่เหมือนโลก ไม่เหมือนกิเลส กิเลสมีมากน้อยเพียงไรมันจะเป็นการกวดการถ่วงรบกวนให้อยากพูดอยากอะไร ๆ มีอยาก ๆ ธรรมไม่มี ยิ่งละเอียดเข้าไปเท่าไรยิ่งไม่มี ต่างกันอย่างนั้นะธรรมความจริง ไม่ใช่ธรรมความจำ นี่ก็ได้พูดถึงพระผู้ใหญ่ท่านนั่งประชุมกันเต็ม เวลาขึ้นคนเดียวนี้ผิงทันทีอย่างไม่สะทกสะท้านเลย มันมากระเทือนแล้วนี่ เอาซิ ตอบมาซิเอาทันทีเลย ถ้าลงได้เตรียมพร้อมแล้วมา ขาดสะบั้นไปเลย เป็นอย่างนั้นละธรรม ฟีน้องทั้งหลายฟัง กิริยาท่าทางที่เราช่วยโลกนี้ไม่ได้มีกิเลสเข้าแฝงแม้เม็ดหินเม็ดทรายนะกิริยาท่าทางทุกอย่าง นั่นคือพลังของธรรมล้วน ๆ ออกพุ่งเลย อะไรมาผ่านไม่ได้ขาดสะบั้นไปเลย นี่อำนาจของธรรม ไม่อย่างนั้นปกครองโลกได้ยังไง ธรรมต้องมีอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง ให้มันบรรจุในใจเสียอย่างเดียว ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้ว อะไรจะอำนาจมากกว่าใจกับธรรมเป็นอันเดียวกัน ผางทันทีไม่มีอะไรขัดขวางได้เลย ขาดสะบั้นไปเลย ถ้าลงธรรมได้ออกเต็มเหนี่ยวแล้ว เต็มเหนี่ยวเลยเทียว ขาดสะบั้นไปทันที ๆ นี่ที่ว่าธรรมของจริง

เราพูดวันนั้นไม่พูดมาก เพราะต่างองค์ต่างนึ่งหมดเลย เราพูดองค์เดียวคึกคักขึ้นเลย ใส่ปุ๊วะ ๆ เลย ความจริงกับความจำไม่ได้เหมือนกันนะ ความจำเราเรียนไปเท่าไรก็จำได้เป็นแถวเป็นแนวเป็นทางไป แม้เล่มเดียวถ้าเราอ่านไม่จบไม่รู้ตอนไหนมันก็มีอยู่นั้นแหละ ไม่เห็นเพราะเราไม่ได้อ่าน แต่ภาคความจริงไม่เป็นอย่างนั้น ความจริงทั้งหลายทั่วแดนโลกธาตุเหมือนกับเชื้อไฟ ยกข้อเปรียบเทียบให้เห็นชัด ๆ อย่างนี้ เหมือนกับเชื้อไฟ ธรรมะนี่คือไฟ ธรรมนี่คือไฟ ตามรู้ตามเห็นไปหมด หยาบละเอียดขนาดไหนมันก็เหมือนไฟได้เชื้อ เผาไหม้ไปเรื่อย ๆ เป็นธรรมชาติ เชื้อกับไฟไม่มีเจตนาต่อกันมันก็เผาไหม้กันไปได้อย่างนี้ เรื่องธรรมนี้ยังมีจิตเป็นตัวการสอดส่องเข้าไปแล้วมันยิ่งเรื่อย ๆ เพราะมันมีเจ้าของ หนุนเข้าไปปั๊บมันก็ไสเข้าไปเรื่อย ๆ

เหมือนกับเราใส่ไฟใส่จุดนั้น ใส่ไฟใส่จุดนี้ ใส่เข้าจุดไหนมันก็เผาไหม้ไป ๆ ถ้าปล่อยธรรมตามันก็ไหม้ของมันไปธรรมดา มีเจ้าของใส่เข้าไปปั๊บมันก็ยังลุกลามไปเรื่อย อันนี้เรื่องธรรมกับใจก็เหมือนกัน ธรรมชาติอันนี้มันก็จะออกรู้ออกของมัน พอเจ้าของคือความรู้อันนี้เป็นเจ้าของบงการบีบตรงไหน มันก็พุ่ง ๆ เหมือนกับเราจ่อไฟที่จุดนั้นจุดนี้ ก็ไหม้ไปเรื่อย รวดเร็วไปเรื่อย จึงว่าความจริงกับความจำไม่ได้เหมือนกัน พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ เอาธรรมมาสอนโลก เอาจากความจริงล้วน ๆ นะ ท่านไม่ได้เอาความจำ มาพูด เพียงเล็กน้อยเครื่องประกอบกันไปเท่านั้น หลักใหญ่เป็นความจริงที่ท่านรู้ทั้งนั้น ๆ ไปเลย ท่านจึงไม่มีสงสัยในการสอนโลก เพราะท่านเห็นทุกอย่างท่านเอามาสอน จะผิดไปไหน ใครจะมาลบล้างเท่าไรก็ไม่มี ความหมาย ไปลบล้างความจริง ลบล้างเท่าไรก็จริงอยู่อย่างนั้น

อย่างกระโถนนี้ มีหรือไม่มีมองมาเห็น ใครจะบอกว่าไม่มีเท่าไรก็ตาม มันก็มี ตามความจริงของมันไปลบล้างได้ยังไง ผู้เห็นก็เห็นอย่างนี้แล้วจะไปลบล้างได้ยังไง ยอมรับแล้วนี่ นี่ท่านว่าสภาวะธรรมทั่วไปในแดนโลกธาตุเท่ากับเชื้อไฟ ธรรมนี้เป็น เหมือนกับไฟ จะรู้ไป ๆ เรื่อย ๆ รู้ไปตรงไหนหายสงสัย ๆ ไปพร้อม ไม่มีอะไรเศษ เหลือถ้าลงได้รู้ไป รู้ไปหมด เหมือนไฟได้เชื้อเผาไหม้ไปหมดเลย เชื้อหายบเผาอย่าง หายบ เชื้อละเอียดเผาอย่างละเอียด จนกระทั่งหมดเชื้อ ไฟก็ดับเอง อันนี้สภาวะธรรมทั้งหลายเมื่อรู้แล้วก็ต่างอันต่างจริงไป เรียกว่าดับเอง ต่างอันต่างจริง ธรรมชาตินั้นก็จริง ผู้รู้ก็รู้แล้ว ตัวก็เป็นความจริงของตัวเองเสียไม่ก้าวก่ายกันไม่ยุ่งกัน

ภาคปฏิบัติไม่ได้เหมือนภาคปริยัติ ผิดกันมากจริง ๆ แต่ภาคปฏิบัตินี้ต้อง ปฏิบัติแล้วให้รู้อย่างพระพุทธเจ้าสอนนั้นจริง ๆ แล้วหายสงสัยไม่ได้เลย สักแต่ปฏิบัติ สะเทินน้ำสะเทินบกุง ๆ ปลา ๆ นี่มันก็ไม่ได้เรื่องได้ราวอะไรแหละ เพียงชื่อว่าปฏิบัติ นะ ต้องปฏิบัติจริง ๆ ตามแถวแนวที่พระพุทธเจ้าสอนจริง จะรู้อย่างนั้นเป็นอย่างอื่นไป ไม่ได้ เพราะสิ่งที่มาสอนมีอยู่หมดแล้ว รู้หมดแล้ว นำมาสอนตามนั้น ผู้ปฏิบัติตามก็ เดินตามแถวแนว เหมือนกับแบบแปลนแผนผัง ท่านสอนไว้ยังงั้นนั่นคือแบบแปลนของ ธรรม ดำเนินตามนั้นก็รู้เห็นตามนั้น ๆ เรื่อยไปเลย

ฟังซิว่าอย่างพ่อแม่ครูจารย์ท่านยกมือขึ้นสาธุเลย เราไม่ได้สืมนะอยู่วัดหนองผือ นี้ ถึงขั้นธรรมะที่เด็ดขาดของท่านผาง ๆ ออกมานี้ พอพูดแล้วท่านยกมือขึ้น เราดูอยู่นี้ สาธุ ว่างี้เลย แม้พระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าก็ไม่ทูลถาม ถามท่านหาอะไร ของอัน เดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน ถามกันหาอะไร เท่านั้นละ แต่เรามันก็อย่าง ว่าแต่ก่อนนะ ฟังท่านแต่จำนะ เรื่องจำนี่จำมันยังไม่มีความจริง จำไว้ก่อน ท่านยกมือ สาธุขึ้นเลย อาจหาญไหมฟังซิ

เวลาปฏิบัติไป ๆ มันเจอเข้าไป นี่มันก็แบบสาธุ ฟุ้งทั้งหลายเคยเห็นแล้วไม่ใช่หรือสาธุ หลวงตาบัวก็สาธุแล้วนี่จะว่าไง ก็มันจริงอย่างนั้นจะให้ว่าไงอีก ไม่ได้วัดรอยพระพุทธรูปเจ้าหนา มันหากเป็นธรรมชาติของมัน เป็นความจริงเต็มหัวใจแล้วมันทนไม่ได้ ถ้าจะว่าแบบโลกเขาทนไม่ได้ นี่พลังของธรรมทนไม่ได้เหมือนกัน ผิงเลยขาดสะบั้นไปเลย เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ ธรรมของจริงเป็นอย่างนั้น

ขอฟุ้งทั้งหลายได้เชื้อธรรมพระพุทธรูปเจ้า ถ้าอยากเป็นคนดีคนดี ให้อุตส่าห์พยายามฝ่าฝืนความชั่วนะ ความชั่วนี้จะกล่อมตลอดเวลา ไม่มีอะไรแหลมคมเกินกิเลสแหละ เรื่องกิเลสในแดนโลกธาตุนี้แหลมคมสุดยอดของมันเลย ถ้าไม่มีธรรมเข้ามาจับมันครอบโลกธาตุไปอีกก็กัปก็กัลป์ เกิดตายแบกหามกองทุกข์นี้ไม่มีต้นไม่มีปลาย จำให้ตีค่านี้อีกดี จะไม่มีคำว่าต้นว่าปลาย ใครเกิดมาเมื่อไรแล้วจะไปสิ้นสุดเมื่อไรไม่มี ถ้าไม่มีธรรมเข้าสกัดลัดกันกันไม่มีทางนะ ถ้ามีธรรมเข้าไปนั้นละสกัดลัดกัน สร้างคุณงามความดีนี้เครื่องสกัดลัดกันวิภูวนซึ่งเป็นไปด้วยกองทุกข์หนาแน่นตลอดไปนี้ ให้นัยเข้ามา ๆ ความสุขความเจริญที่เราได้ในการบำเพ็ญของเราจะไปเกิดในสถานที่ดี ๆ แม้จะอยู่ในวิภูวนเหมือนโลกทั้งหลาย ความทุกข์ก็ไม่เหมือนโลกนะคนมีบุญ มันต่างกันนะ

ที่นี้ความดีของเราสร้างหนาแน่นเข้า ๆ นอกจากได้รับความสุขในภพนั้น ๆ ที่ยังไม่พ้นนะ ก็มีความสุขมากขึ้นไปโดยลำดับแล้วยังไม่แล้วนะ วิภูวนคือการเกิดตายของเจ้าของที่ยืดยาวหาต้นหาปลายไม่ได้นั้นก็คอยหย่นเข้ามา ๆ ทางนี้ความดีของเราก็หนุนเข้า สถานที่เกิดของเราก็ดีขึ้น ๆ เกิดอยู่ในวิภูวนนั้นแหละ แต่ความทุกข์ไม่เหมือนผู้ที่สร้างบาปสร้างกรรม ต่างกันตรงนี้ จนกระทั่งเต็มที่แล้วเรื่องกองทุกข์ทั้งหมดนี้กิเลสสร้างขึ้นมากอยู่ในหัวใจ กิเลสขาดสะบั้นลงไป ทุกข์ขาดสะบั้นลงไปพร้อมกันเลย ไม่มีอะไรเหลือ ที่นี้ภพชาติก็ขึ้นอุทานทันที

ดังที่พระพุทธรูปประธานพระโอวาท หรือทำทวยเบญจวัคคีย์ทั้งห้า พอเทศน์จบลงไปเรียบร้อยแล้วก็ว่า ญาณนุจ ปน เม ทสฺสนํ อุทปาติ ความรู้ความเห็นอันเลิศเลอได้เกิดขึ้นแล้วแก่เราตถาคต อุกุปฺปา เม วิมุตฺติ ความหลุดพ้นจากทุกข์โดยประการทั้งปวงของเราไม่มีการกำเรบอีกแล้ว อยมฺนฺติมา ชาติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา ตถาคต คือจะเกิดเพียงชาติที่แบกหามอยู่นี้เท่านั้น จะไม่เกิดต่อไปอีก นตฺถิทานิ ปุนพฺทโว ต่อไปนี้เราจะไม่มาเกิดแบกหามกองทุกข์นี้อีกต่อไปแล้ว นี่พระพุทธรูปเจ้าแสดงแก่เบญจวัคคีย์ทั้งห้า

พระอัญญาโกณฑัญญะก็รู้อธรรมในเวลานั้น กระแสของธรรมเข้าถึงแล้ว กระแสพระนิพพาน ไสตะ แปลว่า กระแส เรียกว่า ไสดาบัน แปลว่าบรรลุถึงกระแสของธรรมที่จะไม่เกิดไม่ตาย อย่างซ้ำไม่เลย ๗ ชาติ ผู้นี้ตีตราไว้แล้ว พวกสำเร็จพระโสดานี้อย่าง

อ่อนมาเกิดมาตายอยู่ในมนุษย์นี้ ๗ชาติ แต่ไม่ตกนรก ท่านบอกไว้ชัดเจนมาก จะขึ้นสวรรค์ลงมาแดนมนุษย์ ๆ อย่างมากไม่เลย ๗ชาติ อย่างกลาง ๓ชาติ อย่างอุกฤษฏ์ก็ชาติเดียว

๑) มาเกิดในชาติเป็นมนุษย์แล้ว ตายแล้วไปสวรรค์ พอกลับมาเกิดอีกบรรลุถึงพระนิพพาน ดีความหมายได้สองนัย

๒) เมื่อบรรลุพระโสดาแล้ว บำเพ็ญเพียรในเวลานั้นบรรลุธรรมในชาตินั้นเลย ยกตัวอย่างเช่น พระอานนท์เป็นต้น เวลาพระพุทธเจ้าปรินิพพานพระอานนท์ก็สำเร็จพระโสดา ยังไม่ขึ้นถึงอรหัตต์ พระองค์ก็ทรงทำนายไว้แล้ว ที่พระอานนท์ไปทูลอาราธนาพระพุทธเจ้า เสียใจร้องท่อมร้องไห้ว่าพระพุทธเจ้าทรงปลงพระชนมายุแล้ว นั้นคำขาดเห็นใหม่ บอกว่าจากนี้ไปอีก ๓ เดือนเราจะตาย เดือน ๓ เพ็ญทรงปลงพระชนมายุ ลั่นพระวาจาว่าจากนี้ไปอีก ๓ เดือน เราจะตาย พอเดือน ๖ เพ็ญ ก็เสด็จไปเมืองกุสินาราไปนิพพานที่นั่นวันนั้น ผิดไหมละ

นี่ก็ทรงทำนายพระอานนท์ว่า อานนท์ วันสังคายนานั้นแหละ นั้นเห็นใหม่ละ ท่านก็ยังไมตาย สังคายนายังไม่มีท่านทรงทำนายไว้แล้ว วันทำสังคายนานั้นแหละวันที่เธอจะสิ้นภพสิ้นชาติ เป็นอรหัตตบุคคลขึ้นมาในวันนั้น หลังจากเราตถาคตตายไปแล้ว ๓ เดือน นะะ บอกชัดเจน พอพระพุทธเจ้านิพพานไปแล้ว ๓ เดือนท่านก็ประชุมสังคายนาร้อยกรองพระธรรมวินัย พระอานนท์ก็เลยเอาสัญญาอารมณณ์นั้นดีใจปีติยินดี ว่า เราจะได้สำเร็จเป็นพระอรหัตต์ในวันนั้น ๆ พอถึงวันนั้นเข้ามาพระอานนท์ก็ทำ ความเพียรฟาดเสียจนตลอดรุ่ง คือจะให้สำเร็จดังที่พระพุทธเจ้าทรงทำนายไว้

ที่นี้เวลาจะสำเร็จจิตไม่ได้อยู่ในปัจจุบันที่จะแก๊กิเลส เอาแต่ตามความคาดหมายที่พระพุทธเจ้าทรงทำนายไว้แล้วว่า วันจะทำสังคายนานี้เป็นวันที่พระอานนท์จะสำเร็จอรหัตต์ พระอานนท์ก็เอาอันนี้มาเป็นสัญญาอารมณณ์อยู่ ว่าเราจะสำเร็จอรหัตต์ในวันนี้ ๆ เลยลืมทำงานเสีย งานแก๊กิเลส มีแต่จะสำเร็จ ๆ จนกระทั่งจะสว่างแล้ว อ้าว ยังไงกันสว่างแล้ววันนี้ท่านก็จะทำสังคายนา เราก็เหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าพอแล้วจะทำไฉนว่าจะสำเร็จพระอรหัตต์ก็ไม่สำเร็จ ที่นี้หดย่นเข้ามาละนะ จิตที่ไขว่คว้าหาสัญญาอารมณณ์ที่พระพุทธเจ้าทรงทำนายไว้นั้น คว่าอยู่ตลอด ที่นี้จิตนั้นเกิดทอดอาลัยถอยเข้ามาแล้ว ความหวังนั้นหวังนี้ซึ่งเรียกว่าตะครุบเงาก็ปล่อยเข้ามา ๆ นี่ก็จวนสว่างแล้วเราเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าเต็มที พักสักหน่อย นั้นละที่นี้จิตทอดอาลัยเข้ามาแล้ว

คือจิตมันส่ายแส่ตามความหวังที่พระพุทธเจ้าทรงทำนายไว้นั้น ไม่เข้ามาจุดปัจจุบันซึ่งเป็นจุดบรรลุณะ ที่นี้พอถึงเวลาแล้วเหนื่อยมากแล้ว ความหวังทั้งหลายก็เลยลดตัวลง หดเข้ามา ไม่เอาละความหมายว้างนั้นถ้าภาษาเรานะ นี่จวนสว่างแล้วเราจะพัก

สักหน่อย จิตมันก็หลุดจากความหวังทั้งหลายที่เป็นลม ๆ แล้ง ๆ เข้ามา ๆ พอมานั่งบ๊ีบทอดกายลงไปจะหลับนอนเท่านั้น นั่นท่านจึงว่าพระอานนท์บรรลุธรรมในอิริยาบถ ๔ คือ นั่งก็ไม่เชิง จะนอนก็ไม่เชิง จะอะไรก็ไม่เชิง พอเอนลงไปศีรษะยังไม่ถึงหมอนบรรลุธรรมปั้งเลย เรียกว่า พระอานนท์บรรลุธรรมในอิริยาบถ ๔ จะยืนก็ไม่ใช่ จะนั่งก็ไม่เชิง จะนอนก็ไม่ใช่ เอนลงไปยังไม่ถึงหมอนสำเร็จปั้งขึ้นมา พอสำเร็จปั้งขึ้นมาก็รู้ทันที

นี่พระพุทธเจ้าท่านายไว้ผิดไปไหนเห็นไหมล่ะ ก็บอกวันนั้น แต่พระอานนท์ไปงมเงาเฉย ๆ หวังเอาความสำเร็จจากความสำคัญของตอนที่ทรงท่านายไว้แล้ว ก็ไม่สำเร็จล่ะซี พอถอนจากความสำคัญมั่นหมายนั้นเข้ามาสู่ปัจจุบัน ทอดอาลัยละทีนี้ ทีนี้จิตก็เข้าวังปัจจุบัน พอเข้าปัจจุบันบ๊ีบบรรลุปั้งเลย เพราะบรรลุธรรมต้องบรรลุในปัจจุบันนะ คิดนั้นคิดนี้อยู่ไม่ได้ไม่บรรลุ พอว่าอย่างนั้นรู้ทันที ไม่ได้คุย อย่างนั้นละ จิตนี้เวลาจะผ่านพ้นของมันไปโดยสิ้นเชิงนี้จะไม่มีการอะไรเลย จะจดจ่อกับสิ่งใดก็ไม่ใช่ เรียกว่า กลางสุดยอดเลย อุpekขาสุดยอด มุ่งอะไรอยู่นี้จิตยังทำงาน ต่อเมื่อจิตได้รวมมาเป็นปัจจุบัน คือไม่ยุ่งกับอะไรเลยนี้เป็นปัจจุบัน ควรแล้วแก่การบรรลุธรรม พระอานนท์ก็บรรลุฝั่งขึ้นเลย นั่นคำท่านายของพระพุทธเจ้าเป็นยังไง ผิดไหมล่ะ ท่านก็เลยสำเร็จเป็นพระอรหันต์ขึ้นมา

แล้วท่านแสดงฤทธิ์ให้บรรดาพระสงฆ์เห็นเสียด้วยเวลาที่เข้าประชุม คือพระ ๕๐๐ องค์ จัดพระไว้ ๔๙๙ องค์ องค์ที่ห้าร้อยไว้สำหรับพระอานนท์ จัดอาสน์สงฆ์ไว้เรียบริ้อย พระอานนท์จะมาทีนี้และจะได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์ขึ้นในท่ามกลางสงฆ์ในวันนี้ พระสงฆ์ทั้งหลายก็ทราบจากพระพุทธเจ้าทรงท่านายไว้แล้ว พอถึงวันเวลาแล้วอาสน์สงฆ์ที่จัดไว้สำหรับพระอานนท์ พระอานนท์ก็ผุดขึ้นที่นั่นเลยทันที พระสงฆ์ทั้งหลายทราบทั่วกันหมดเลยว่านี้สำเร็จแล้วไม่ต้องไปถามละ อาสน์สงฆ์อยู่ที่นั่น มาได้ยังไงพระอานนท์ ฝั่งเดียวเลย

นั่นเราจะคาดได้ยังไง คาดเรื่องธรรมพระพุทธเจ้า อย่าไปคาดนะ เป็นไปไม่ได้ อย่างนั้น ๆ ไอ้พวกหูหนวกตาบอดแต่มันเห่าเก่ง มันไม่กัดนะมันเห่าเฉย ๆ เห่าแว๊ก ๆ แล้วก็วิ่งเหมือนไอ้หยอง ตะกั่วนี้เห่าแว๊ก ๆ เขาจับขังแล้ว พวกนี้มันพวกเห่าแว๊ก ๆ มันไม่ได้สำเร็จ ธรรมนี้คาดไม่ได้นะ ไม่มีอะไรจะไปคาดได้ ธรรมเหนือทุกอย่าง ฟังแต่ว่าเหนือทุกอย่าง สิ่งที่คาดที่หมายอยู่ในวงของสมมุติทั้งหมด ธรรมชาตินั้นเหนือแล้วคาดไม่ได้ ผางเดียวเท่านั้น

นี่เราพูดถึงเรื่องไม่ทูลถามพระพุทธเจ้า เราก็คเคยพูดออกมาแล้วถามหาอะไร ขึ้นทันทีก็ดี ดีไม่ดียกมือขึ้นฟาดปากใครมาค่าน สำเร็จได้ยังไง สำเร็จได้อย่างไรบ๊ีบเลย พ่อแม่มีตั้งแต่โคตรมีไม่เคยสำเร็จ มีมาถามกู่หาอะไร ดีเสร็จแล้วมือเจ็บก็ทนเอา

เขาปากแตกเราเพียงเจ็บมือไม่เป็นไร เราทนเอา โคตรพ่อโคตรแม่มีงไม่เคยสำเร็จมาถามกูหาอะไร ไปอย่างนั้นเสีย คือดีแล้วเจ็บมือก็ทนเอา เขาปากแตก นั้นละความถนัดชัดเจนของใจ ความหมายหมายอย่างนั้นนะ เราไม่ได้หมายหยาบเหยียบ ๆ นะ พี่น้องทั้งหลายอย่ามาคิดเรื่องหยาบ ๆ นะ คือน้ำหนัก ความถนัดชัดเจนของจิตที่แม่นยำแม่นยำขนาดนั้น ผางทันทีเลย นี่เรียกว่าน้ำหนักของธรรม ใครจะคาดมิได้ล่ะ ให้มันเป็นขึ้นในเจ้าตัวเอง เจ้าของก็ไม่คาด มันพอดีทุกอย่างคาดหาอะไร จะไปคาดหาอะไรก็มันพอดีทุกอย่าง

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าเลิศขนาดนี้แหละ คงเส้นคงวาหนาแน่นอยู่กับทุกหัวใจ เราอย่าให้กิเลสมาตบตาวว่า มรรคผลนิพพานสิ้นเขตสิ้นสมัย มันหลอกทั้งนั้นแหละ เปิดออกซิธรรมพระพุทธเจ้า สวากขาตธรรมเป็นเครื่องมือที่เปิดกิเลส ซึ่งเป็นจอกเป็นแหนปกคลุมหุ้มห่อในสระบึงใหญ่ ๆ ที่เต็มไปด้วยน้ำนั่นน้อออก เมื่อเปิดจอกแหนออกมากน้อยเพียงไร ไม่ต้องถามหาน้ำ มีอยู่แล้วนั่น เป็นแต่เพียงจอกแหนปกคลุมไว้เท่านั้น เปิดจอกเปิดแหนมันก็เห็นทันที เมื่อเห็นแล้วก็ปลื้มชียาน อ้อ นี่น้ำมีอยู่ มันก็เปิดใหญ่ ๆ เปิดออกหมดจ้า มีตั้งแต่ น้ำเต็มสระ จอกแหนหมดไปแล้วมีแต่ใจกับนิพพานเต็มดวงเลย

จอกแหนคือกิเลสประเภทต่าง ๆ สิ้นสุดลงไปหมดแล้ว ทีนี้ทุกข์หามาจากไหน ก็กิเลสต่างหากเป็นผู้สร้างกองทุกข์ กิเลสมีมากน้อยจะเป็นเสี้ยนเป็นหนามทิ่มแทงหัวใจตลอดเวลา พออันนี้สิ้นซากลงไปแล้ว ทุกข์ไม่มี พระอรหันต์จึงไม่มีทุกข์ตั้งแต่วันตรัสรู้ธรรมปั้งขึ้นมา ไอ้เรื่องทุกข์เจ็บไข้ปวดหัวนี้มีธรรมดา เพราะอันนี้เป็นสมมุติ แต่ยังไงก็ไม่เข้าถึงใจท่าน เป็นหลักธรรมชาติ เจ็บนั้นปวดนี้ก็รู้ว่าเจ็บนั้นปวดนี้ตามสภาพของขั้นธ แต่ใจที่จะมาบีบความบอบช้ำกับมันไม่มีตั้งแต่ขณะที่ตรัสรู้ปั้งขึ้นมา ท่านจึงเรียกว่าบรมสุข คือใจที่บริสุทธิ์ล้วน ๆ แล้วนั่นแลเป็นบรมสุข

ให้พากันตั้งอกตั้งใจ อย่าลืมนื้อลืมตัว เวลานี้พวกเราชาวพุทธกำลังเป็นพวกเปรตพวกผีลบล้างศาสนา ตามที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้แล้วทุกพระองค์ เป็นความถูกต้องแม่นยำทั้งนั้น ให้ไมให้มีเหลือในหัวใจมนุษย์ชาวพุทธของเราละ มันจะลบล้างไปหมด บาบไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี พรหมโลก นิพพานไม่มี อะไรที่มี ก็มีแต่ไฟเผาหัวอกมัน ความโลภก็เผา ความโกรธก็เผา ราคะตัณหาซึ่งเป็นไฟทั้งนั้นเผาตลอดเวลาเอาความสุขมาจากไหน เราไปหาปฏิเสธอะไร ตัวไฟเผาหัวใจเราอยู่ทำไมไม่ดู พระพุทธเจ้าท่านดูไฟเหล่านี้ ดับไฟเหล่านี้แล้วจึงนำน้ำดับไฟมาสอนโลก พวกเรามันไม่ได้ดับไม่ได้สนใจ มีแต่จะเอาไฟมาเผาตัวเอง แล้วก็ลบล้างบาปบุญนรกสวรรค์ไม่มี นี่มันเป็นยังไง

เวลานี้พุทธศาสนาของเรามันจะหมดแล้วนะ พี่น้องทั้งหลายยังเหลือตั้งแต่ซากเฉย ๆ หนึ่งท่อนกระดูกอยู่นี้ เอาผ้าปิดไว้มาดูเป็นหน้าดูน่าชม คนนี้เขาแต่งตัวโก้ๆ พอมองไปเห็นคนนี้เขาแต่งตัวโก้ๆ ผู้หญิงคนนี้แต่งตัวสวยงามมาก ผู้ชายน่ารักนะ ผู้ชายคนนี้แต่งตัวสวยหรือรูปหล่อ ไปที่ไหนผู้หญิงตอมนะ มันจะไปแต่แถวนั้นเข้าใจไหม แถวที่จะจมนรก แถวที่จะเปิดสิ่งเหล่านี้ที่เป็นพื้นเป็นไฟออกพุ่งถึงสวรรค์นิพพาน มันไม่ค่อยไป ไปเที่ยวลอบหมด เข้าใจหรือยังพวกนี้นะ เราสลดสังเวชจริง ๆ นะ

สอนโลกนี้สอนจิตใจไม่ได้สอนอย่างอื่น วัตถุเหล่านี้เราก็เคยพูดแล้ว เป็นการช่วยเมืองอันดับที่สอง ถ้าจิตดีแล้วสิ่งเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ทั่ว ๆ ถึงกันไปหมด ถ้าใจเราเสีย อะไรเป็นไฟทั้งนั้นเผาเราได้นะ เพราะฉะนั้นจึงต้องปรับปรุงจิตใจให้รู้ตัวรู้ตัวรู้ผิดรู้ถูก ปรับปรุงแก้ไขตัวเองไปเรื่อย ๆ เมื่อจิตใจได้รับการอบรมมาแล้ว จะปรับปรุงตัวในทางที่ดี สมบัติเงินทองข้าวของจะเป็นของดีไปตาม ๆ กัน เพราะดีอยู่ที่ใจ ไฟก็อยู่ที่ใจ จึงต้องให้อบรมทางด้านจิตใจ การสอนโลกเราถึงอันดับหนึ่งได้แก่จิตใจ สอนเรื่องศีลเรื่องธรรมเข้าสู่ใจ เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่มีและเกี่ยวข้องกับตนให้เป็นของดียิ่งขึ้น และเป็นผลประโยชน์ทั่วถึงกัน พวกกันเข้าใจนะ ไม่งั้นไม่ได้นะ เอาละเทศน์เพียงเท่านี้

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๒ ทองคำได้ ๔ กิโล ๒๓ บาท ๒๐ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒,๕๙๖ ดอลลาร์ ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวง ๔ พันกิโลนั้น เวลานี้ได้มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๒,๕๐๐ กิโล ยังขาดทองคำอยู่อีก ๑,๕๐๐ กิโลจะครบจำนวน ๔ พันกิโล ทองคำที่ได้หลังจากมอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ได้ ๔๔ กิโล ๕๘ บาท ๘๐ สตางค์

ทองคำต่อยอดจากเงินโครงการช่วยชาติฯ ๘๐๖ ล้านนั้นได้ซื้อทองคำไปแล้ว ๗๐๐ ล้านบาท ได้ทองคำ ๑,๗๖๒ กิโลครึ่ง เท่ากับ ๑๔๑ แห่ง มอบเข้าคลังไว้แล้ว ๒๕๐ กิโล เท่ากับ ๒๐ แห่ง ที่เหลือยังไม่ได้มอบ ๑,๕๑๒ กิโลครึ่ง เท่ากับ ๑๒๑ แห่ง รวมทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๒,๗๕๐ กิโล รวมยอดทองคำทั้งหมดทั้งมอบและไม่มอบได้ทองคำ ๔,๓๐๗ กิโล เท่ากับ ๔ ตันกับ ๓๐๗ กิโล กรุณาทราบตามนี้ เมื่อกวานนี้ผ้าป่าที่กิ่งอำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ ทองคำได้ ๓ กิโล ๙๐ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒,๒๗๑ ดอลลาร์ เงินสดได้ ๑,๒๑๖,๕๓๒ บาท

พวกลูกหลานสอนทุกคนแล้วนะ ให้พากันจำเอาลูกหลานทุกคน พวกลูกหลานมาศึกษามารับการอบรมธรรมะจากหลวงตา ให้ไปปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี เป็นเด็กดีทั้งผู้หญิงผู้ชาย ให้ตั้งหน้าตั้งตาประพฤติปฏิบัติหน้าที่การงานของตน อย่าเห็นแก่ความเตร็ดเตร่เร่ร่อน เรื่องสนุกก่อนห้ามขายก่อนซื้อและเทะทั้งนั้นใช้ไม่ได้นะ ถึงเวลาขายมัน

เป็นเอง ถึงกาลเวลาที่ควรซื้อควรขายหากู้กันเอง ในระหว่างลูกค้ากับพ่อค้ารู้กันเอง การเสนอสนองรู้กันเอง โลกเขามีมาอย่างนั้น มนุษย์เราสูงกว่าสัตว์ต้องมีขนบประเพณี มีดีมีชั่วมีสูงมีต่ำ มีศักดิ์ศรีตั้งงามเพื่อรักษาลิขิตเหล่านี้ให้มีไว้ ต้องเป็นผู้ปฏิบัติตัวให้เป็น คนดี อย่าสุมสี่สุมห้านะ เรื่องกิเลสตัณหาไม่ว่างหน้าใคร กลัวแต่ธรรม ผู้ใดมีการอบรม ด้วยธรรมแล้วคนนั้นจะเป็นคนดี ผืนความชั่วเหี้ยมความชั่วไป เป็นคนดีเหนือความ ชั่วไปเรื่อย ๆ ถ้าปล่อยให้ความชั่วความอยากความทะเยอทะยานเหี้ยมหัว แหก ตั้ง แต่วันเกิดถึงวันตาย ตั้งแต่ชาตินี้ถึงชาติหน้า มีแต่กองทุกข์ทั้งนั้นนะ พวกกันจำเอานะลูก หลาน

วันนี้เรื่องทองคำอะไรก็ไม่พูดอีกแล้วนะ เพราะพูดมาทุกวัน ๆ แล้ว ให้พี่น้อง ทั้งหลายตั้งอกตั้งใจนะ ทองคำสำคัญมาก เวลานี้หลวงตาจะรวบรวมเข้าสู่ทองคำ ๆ ดอลลาร์ เพื่อเป็นความแข็งแกร่งในชาติไทยของเรา เวลานี้อัตราแลกเปลี่ยนเงินเราเท่าไร (๔๔ บาท ๒๐ สตางค์ครึ่ง) นั้นมันยังแข็งอยู่นะ อันนี้ยืนมานานเป็นปี อยู่ในย่าน ๔๐ แต่ก่อนนี้เหี้ยมหัว ๆ จนกระทั่งถึง ๕๖ บาทต่อดอลลาร์ ไม่ใช่เล่น เดียวนี้ค่อยลดลงมา ๓๘ ไม่กี่วันขึ้น ๓๙ แล้วก็ ๔๐ ที่นี้อยู่ใน ๔๐ เรื่อยเลย ขึ้นถึง ๔๔-๔๕ เพียงเท่านี้ อยู่ในย่านนี้ไม่ขึ้นมากนัก พอพืดพอเหวี่ยงกัน เพราะฉะนั้นเราจึงหาเครื่องยืนยันเอาไว้ ทอง คำดอลลาร์นี้ยันอันนี้ให้แข็งตัวเรื่อย

เราแน่ใจกับพี่น้องชาวไทยเรา ว่ายังใจของเรานี้จะค่อยขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งทองคำ ทั้ง ดอลลาร์ทั้งเงินสดจะหมุนเข้าหาทองคำ เราเชื่อแนกับพี่น้องชาวไทยเรา คราวนี้เป็น คราวที่เราทั้งหลายจะลงใจได้แล้วนะ ให้ฟังเสียงหัวหน้า หัวหน้าว่าลงใจ เอาให้ลง ถ้า ยังไม่ลงใจยังงี้ก็ไม่ลง นี่ไม่เหมือนใครนะ ถ้าลงใจลง นี้เราลงใจ เราโล่งใจแล้วเวลานี้ สำคัญที่สุดคือว่าเราได้ผู้นำที่ดี ไม่ยกยอคนดีจะยกยอไหน ไปหายยกยอนักโทษในเรือน จำหรือ ให้เอานักโทษในเรือนจำมาปกครองบ้านเมือง กินบ้านกินเมืองหรือ คนดีเต็ม ประเทศไทยเราไม่มีน้ำยาบ้างหรือ นี้อยากถามอันนี้นะเดี๋ยวนี้ คนดีต้องยกยอว่าดี คน ชั่วบอกว่าชั่ว จึงเรียกว่าธรรม อันนี้เราก็โล่งใจเราบอกแล้ว ที่นี้เตือนพี่น้องทั้งหลายให้ ฟังเสียงธรรมนะ เราโล่งใจเวลานี้ เพราะฉะนั้นถึงว่าเอา ๆ อย่าถอยนะ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd